

Op bezoek bij Raymond Dekoninck

Wie die naam uitspreekt in Heist denkt vooral aan twee zaken: 't muziek en Decloedt. In het kader van het honderdjarig bestaan van Sint-Cecilia Heist zochten wij de ere-voorzitter eens op.

We werden er ontvangen op een historische plek: thuis langs de Evendijk, de eerste en oudste beschermdijk uit onze streek. (1)

Vanuit de gezellige en kraaknette woning hebben we een prachtig zicht op de polders tussen de Evendijk en de latere Graaf Jansdijk (nu Elizabetlaan) maar ook op de vuurtoren uit 1907.

Als oude verre burens en leeftijdsgenoten uit de Knokkestraat kwam het gesprek als van zelf op gang. Maar toch vuurden we een aantal vragen af op Raymond, kwestie van het interessant te maken en misschien nog iets nieuws te weten te komen...

Een bakkersfamilie



Vader Emiel Dekoninck en zijn vrouw Celesta Decloedt (we zullen die familienaam nog tegenkomen) zijn rasechte Heistenaars. Vader begon als bakkersgast bij Willem Dhauw in de Onderwijsstraat. Kort na de oorlog besloot het koppel om een eigen zaak te beginnen en verder door het leven te gaan als zelfstandigen. Ze startten in 't Keldertje in de Knokkestraat.

In 1960 verhuisden ze enkele huizen verder naar het huis naast 't Frans klooster. Met een zucht stelt Raymond vast dat ook in Heist alle huizen gesloopt worden en plaats moeten maken voor nieuwbouw. Tussen de Polderstraat en de Kursaalstraat staan er waarschijnlijk geen tien meer recht !

In 1963 sloeg het noodlot toe en overleed vader Emiel. Moeder stond er alleen voor. Maar met de hulp van de familie en de kinderen kon ze de zaak verder zetten. Dat bleef niet zonder gevolgen voor zoon Raymond.

(1) Evendijk.

De dijklijn ten Noorden van Brugge waardoor op het einde van de elfde eeuw (1070) de eerste polder gewonnen werd in onze streek.

De dijk had een gemiddelde breedte van 20 m en loopt verder langs de Marktstraat.

Te Heist werd de dijk grotendeels afgegraven door de steenbakkerij van Schouteeten (1845-1850).

Volgens Coornaert zou de naam komen van een dijk eigendom van een waterschap of watering waarbij alle leden een evenredige bijdrage moesten betalen voor het onderhoud.

(zie Heist en de Eiesluis lic. M. Coornaert blz 418)

Raymond liep school bij de frères.

Elke dag te voet naar de andere kant van Heist.

Maar toen deden alle kinderen dat zonder problemen.

Hij was er bij de Chiro van frère Stanislas (zie foto).

Zijn middelbare studies deed hij in Brugge maar moest afhaken wegens het overlijden van zijn vader.



**Het eerste leerjaar bij frère Stanislas met van links naar rechts en van boven naar onder
Sylvain Vlietinck, twee onbekenden, Michel Dewispelaere, Rik Dhooghe, Frans Desmedt,
Raymond Dekoninck**

**Marc Masscheleyn, Roger Savels, Luc Hallemeersch, Joost De Schepper, twee onbekenden,
André Ryckaert(+)**

Het vijfde leerjaar met meester Lamote (Spekke) in 1957



Van links naar rechts en van boven naar onder:

-Roger Savels, Guido Vandepitte, Hubert Godefroid, Henri Lievens, André Ryckaert(+), Flitser, Lacluyse, Raymond Dekoninck

-Michel Dewispelaere, Roger Vanbelleghem, Gilbert Henaux, Roland Moerkerke, Joost De Schepper, Luc Gheselle, Hubert Houtteman

-Fred Deduytsche, Gilbert Debel, Frans Popelier, Debruyne, Sylvain Vlietinck, Guy Vandenbroucke, Henri Verschaeghe, Roland Vileyn

-Rik Dhooghe, Marco Butaeye(+), onbekend, Frans Desmedt, Benoit Van Isacker, Robert Beernaert, Paul Vanparijs, Verdonck

Familie

Zoals bij de inleiding reeds vermeld was Raymond de zoon van Emiel Dekoninck (1904 – 1963) en Celesta De Cloedt (1907 – 2000).

Het gezin telde vier kinderen met naast Raymond

Charlot (1925 – 2004)

Maria (1928 – 2003)

Armandine (1936 2004)

Raymond trouwde in 1967 met Christine Naert, dochter van Maurice Naert en Rosa Vandewalle en zuster van Karel Naert.



Het prille huwelijksgeluk straalt van de gezichten van Christine en Raymond

In 1968 werden zij de trotse ouders van dochter Sabine die hen twee schatten van kleindochters schonk:

Charlotte (15 jaar)
Britt (11 jaar)

Vrouw Christine is natuurlijk bij vele Heistenaars (en mensen uit Knokke-Heist) gekend als de vroegere zaakvoerder van de Huisvestingsmaatschappij t' Heist Best.

Het is met fierheid dat Raymond terugblijkt op wat zijn echtgenote Christine gerealiseerd heeft, eerst met haar nonkel Albert Naert(+) en later als zaakvoerder zelf.

Zelfs nu nog worden projecten opgestart die zij heeft voorbereid.

Beroepsloopbaan

Op 1 november 1966 begon Raymond bij Baggerwerken Decloedt. Hij heeft het er iets meer dan 40 jaar volgehouden en met succes.

In het begin moest hij ondermeer de magazijnfiches bijhouden en de dagrapporten van de cutterzuigers opstellen. En in die tijd moest dat nog allemaal in het Frans!

Stilaan geraakte hij ook bij de loonadministratie betrokken.

En toen deed de informatica zijn intrede en was Raymond een van de eerste bedienden bij Decloedt die (reeds in 1972) bij IBM een opleiding volgde.

Ook de daaropvolgende jaren was hij nauw betrokken bij de automatisatie van de loonadministratie, waarvan hij later het diensthoofd werd.

Na de fusie met DI in het begin van de jaren negentig kam Raymond terecht in Zwijndrecht waar hij veel van zijn oude kompanen uit de Decloedt-periode terugzag.

Hij zorgde er samen met enkele collega's ondermeer voor de integratie van het personeel onder de D.E.M.E.-koepel.



Raymond in volle actie op de werkvloer

Voor de harmonisatie van de arbeidsvoorwaarden was een heikel punt. Zo bleken er heel wat cultuurverschillen te bestaan tussen de kust en het binnenland, die dringend op één lijn moesten geplaatst worden.

Geen sinecure omdat zowel bij Dredging International als bij Baggerwerken Decloedt gebruiken en gewoontes diep verankerd zaten...

Raymond stond ook in voor het selecteren en aanwerven van het personeel dit zowel voor binnen- als buitenland. Op deze manier heeft hij veel mensen uit onze regio aan werk geholpen en hen ook verder begeleid bij de uitwerking van hun carrière aan boord van de baggerschepen.

De laatste twee jaar van zijn succesvolle carrière was hij de ombudsman. Bedoeling was om aandacht te hebben voor de grote en kleine probleempjes van de mensen op de werkvloer. Dat ging van reis- en loonperikelen, transportmoeilijkheden tot arbeidsvoorwaarden en werkomstandigheden, voeding enz...

Luisteren, helpen, begeleiden en opvolgen, dat is in vier woorden samengevat het werk van de ombudsman.

Wat hij het meeste mist sinds zijn pensioen? De omgang met de mensen en vooral met de jonge gasten. Mensen zijn het belangrijkste in het bedrijf en daar moet je zeer omzichtig mee om gaan, ook met de "jeugd van tegenwoordig".

Muziek

Hoewel Raymond geen splend lid was en ook geen instrument bespeelde bracht hij het toch tot voorzitter van de koninklijke harmonie Sint-Cecilia Heist.

In 1980 werd hij door familie en vrienden aangesproken om het bestuur van de harmonie te versterken en dus bestuurslid te worden, gelet op zijn grote ervaring.

Ze hadden nieuw bloed nodig...



Voorzitter Raymond Dekoninck met Ronny Engelrelst, Burgemeester Lippens, Piet Denorme en Joseph De Grootte nav de inhuldiging van de nieuwe uniformen

Het klikte goed met de muzikanten en het bestuur onder het voorzitterschap van Karel Ackx.

Bij zoverre dat Raymond ook secretaris werd en later ook voorzitter.

Functie die hij met optimale inzet vervulde van 1984 tot 1998.

Op een gegeven ogenblik lieten de beroepsactiviteiten een 100% inzet voor het muziek niet meer toe en diende hij zijn "eervol" ontslag in.

Eervol in die zin dat hij ere-voorzitter benoemd werd, wat hem zichtbaar nog steeds voldoening schenkt.

18 jaar wel en wee van een zeer grote en superactieve vereniging dat is natuurlijk niet niks.

Het vergt een dagelijkse inzet en permanente bekommernis en blijvende belangstelling zodat “de bende” goed bij mekaar blijft.

Met achteraf natuurlijk de vraag: Hoe hebben we het allemaal klaargespeeld ?

En dan begint de opsomming van de vele realisaties en activiteiten, een resultaat van groepswork, van een goede ploeg bestaande uit de voorzitter en het bestuur, de chef (dirigent) én vooral niet te vergeten de spelende leden.

- viering van het 75-jarig bestaan met heel wat activiteiten zoals de play-back, de Oberbayern, het bezoek aan Valkenburg en het spelen voor eigen publiek
- de promotie naar uitmuntendheid
- de nieuwjaarsconcerten
- de aankoop van de nieuwe instrumenten en het volledig vernieuwen van de uniformen van alle spelende leden
- het ombouwen en inrichten van de nieuwe lokalen in het gebouw van het Gemeenschapsonderwijs met een ganse WERKgroep gedurende vele maanden
- de vele uitstappen en gastoptredens

Ondertussen is er ook heel wat geëvolueerd.

De muziekkademie werkt zeer goed mee en er is een goede doorstroming van goed gevormde muzikanten.

Gelukkig staan de meeste ouders en muzikanten nu zelf in voor de aankoop van de muziekinstrumenten waardoor een zware last wegvalt voor het bestuur.

En als Raymond nu met enige zelfvoldaanheid kijkt naar de zeer succesvolle optredens van zijn Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia Heist dan weet hij dat hij ook een schakel was in de ketting, dat hij ook zijn steentje tot dit alles heeft bijgedragen.

André Desmidt



Voorzitter Raymond Dekoninck met wijlen Michel Goethals en chef André Delos